

ת"פ 22839/12/17 - מדינת ישראל נגד עדנאן עדילה, אשרף עדילה, חמזה עדילה, מחמוד עדילה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22839-12-17 מדינת ישראל נ' עדילה(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים

1. עדנאן עדילה (אחר/נוסף)
2. אשרף עדילה (אחר/נוסף)
3. חמזה עדילה (אחר/נוסף)
4. מחמוד עדילה (אחר/נוסף)

החלטה

בפניי בקשת הנאשם 4 (להלן- **הנאשם**) לחזור בו מהודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, וזאת לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

רקע

ביום 12.12.17 הוגש נגד הנאשם ושלושה נוספים כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות אלימות כלפי המתלונן. הנאשם 1 והנאשם 2 הם ילדיו של הנאשם, והנאשם 3 הוא אחיינו. אציין בקצרה כי העבירות בוצעו על רקע תפקידו של הנאשם כקופאי בחברת אוטובוסים וסכסוך שהתגלע בינו לבין המתלונן, נהג אוטובוס בחברה.

ביום 04.11.18 הועבר התיק לטיפול לשמיעת ראיות.

בפתח דיון ההוכחות שהיו קבוע ליום 25.06.19 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. הנאשם שבפניי הודה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת פציעה כשעברין מזוין בצוותא; איומים; וקשירת קשר לביצוע עוון. הוסכם עוד כי הנאשם ישלח לשירות המבחן שיערוך תסקיר בעניינו.

ביום 02.01.2020 הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, ובסופו בקשת שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של בשלושה חודשים על מנת לבחון את שילובו בהליך טיפולי. ביום 18.03.20 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, בגדרו צוין כי טרם נתגבשה קבוצה טיפולית המיועדת לצרכי הנאשם, וממילא מועד פתיחתה אינו ידוע לאור התפשטות נגיף הקורונה בישראל.

טענות הצדדים בתמצית

ביום 28.06.20 הגיש הנאשם בקשה לחזור מהודייתו ולבטל את הכרעת הדין שניתנה בעניינו. נטען כי הודאתו ניתנה

עמוד 1

תחת לחץ נפשי וסד זמנים צר שלא אפשר לו שקילה נכונה שלה.

המאשימה התנגדה לבקשת הנאשם. לטענתה, בקשתו של הנאשם הוגשה בשיהוי ניכר של למעלה משנה מיום מתן הודאתו בפני בית המשפט. היא הפנתה עוד לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, בגדרו הביע חרטה על מעשה האלימות אולם השליך האחריות על המתלונן.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשת הנאשם ובתגובת המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

סעיף 153(א) מורה כדלקמן:

(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

בשורה ארוכה של פסקי דין נדונה פרשנותה של הוראת הסעיף, ובתוך כך הוכרו שלוש עילות מרכזיות שבהתקיימותן תתקבל בקשת הנאשם ותבוטל הודאתו: הראשונה, פגם ברצונו החופשי בעת מתן ההודאה; השנייה, כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם; והשלישית הינה רצונו הכן של הנאשם לחתור לחקר האמת העובדתית (ראו מהעת האחרונה ב- ע"פ 8778/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.19)(להלן - **עניין פלוני**), בפס' 12-13, וכן ראו ההפניות (שם). עוד נפסק כי נטל ההוכחה בדבר התקיימותן של אחת העילות רובץ על הנאשם, וכי אין המדובר בנטל קל משקל ועל הנאשם לפרט מהם הטעמים המיוחדים המצדיקים קבלת הבקשה (שם).

הגם שבבקשתו של הנאשם לא הוברר במפורש מהי העילה עליה נשענת הבקשה, הרי שלטענתו מדובר בהודיה שניתנה תחת לחץ וסד זמנים קצר. עסקינן איפא בעילה הראשונה שעניינה בפגם ברצונו החופשי של הנאשם. **בעניין פלוני** שהובא לעיל נקבע על ידי כב' השופט א' שטיין כי "כך למשל, כדי להוכיח פגם ברצון אין די באמירה כוללנית וסתמית לפיה הנאשם היה נתון בעת מתן ההודאה בלחצים שהביאוהו להסכים להסדר טיעון - זאת, מאחר שההליך הפלילי הוא אירוע מלחץ מטיבו ומטבעו, ובלחצים הרגילים אין די. כדי להרים את נטל ההוכחה, הנאשם יהיה חייב להיכבד ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בעניינו או בשל הדרך בה נוהל המשא ומתן לקראת גיבושו של הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי סבירים ופסולים אשר שכנעוהו להודות בכתב האישום; וכן לפרט את מהות הלחצים האמורים".

יישומם של הדברים המצוטטים לעיל בעניינו של הנאשם מוביל למסקנה ברורה והיא כי הנאשם לא הרים את נטל ההוכחה והראה כיצד אופן ניהול ההליך והמשא ומתן עלה כדי הפעלת לחץ פסול ובלתי סביר, ודי לי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

בנוסף, בפסיקה נקבע כי לעיתוי בהגשת בקשה כאמור ישנו משקל משמעותי, ובקשות לחזרה מהודאה שניתנו לאחר מתן גזר הדין או בשלב הערעור יתקבלו רק במקרים חריגים ביותר (ראו: ע"פ 5401/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.02.19), בפס' 20). בענייננו, הבקשה הוגשה בחלוף כשנה מיום מתן ההודאה. הגם שטרם ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם, הרי שיש טעם בטענת המאשימה לפיה העלאת הטענה זמן רב לאחר מסירת ההודאה יש בה משום ניסיון של הנאשם להימנע מעונש מאסר שיכול ויושת עליו. מכל מקום, בקשת הנאשם כלל לא התייחסה לפער הזמנים המשמעותי האמור לעיל.

זאת ועוד, הנאשם מסר לשירות המבחן את הרקע למתואר בעובדות כתב האישום, ובפרט מסר כי ביקש מילדיו להגיע עמו למקום העבודה על מנת להשיג סדר ושליטה לידיו אל מול המתלונן, ואף הביע חרטה על כך שהאירוע התדרדר לכדי אירוע אלימות, ועל כך שעירב את ילדיו בעניין זה. הדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן מחזקים את מסקנתי לפיה אין מקום להורות על ביטול הודאתו של הנאשם. במסגרת פנייתו לשירות המבחן שיתף הנאשם את הרקע לסכסוך בינו לבין המתלונן, והדברים שמסר יש בהם לחזק את הודייתו.

נוכח כל האמור לעיל- הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג תמוז תש"פ, 05 יולי 2020, בהעדר הצדדים.